

РЕШЕНИЕ

№ 2546

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **221** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. Г. Й. срещу мълчалив отказ на кмета на район „К. село“ – Столична община по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление рег. № УРИ – 1668501695953/15.11.2022 г.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ. Твърди, че органът не се произнесъл в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ. Развива доводи за съществуването на законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ.

Ответната страна – кметът на район „К. село“ – Столична община изразява становище за неоснователност на жалбата. Допълнително се развиват доводи за недопустимост поради просрочие на оспорването.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано със заявление рег. № УРИ – 1668501695953/15.11.2022 г. на Д. Г. Й., с което от район „К. село“ – Столична община е изискана информацията относно собствеността и начина на ползване на поземлен имот с идентификатор 68134.201.317 по КККР, находящ се в площта между [улица], [улица], [улица] и [улица] и на поземлен имот с идентификатор

68134.201.228 по КККР, находящ се на [улица]и [улица]. В заявлението се иска информация дали имотите са отдадени под наем и използват ли се паркинг, както и да се предоставят копията на договорите за наем, ако такива са сключени.

По така подаденото заявление за достъп до обществена информация, кметът на район „К. село“ – Столична община не е издал решение за предоставяне или отказ за предоставяне на информация и до настоящия момент.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Същата е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от активно легитимирано лице, тъй като не се удовлетворява негово искане по депозираното заявление за достъп до обществена информация.

Жалбата е подадена в едномесечния срок по чл. 149, ал. 2 АПК. В тази връзка заявлението е подадено на 15.11.2022 г., поради което на основание чл. 28, ал. 1 ЗДОИ органът е следвало да се произнесе в 14 – дневен срок, който изтича на 29.11.2022 г. В случая жалбата е подадена на 29.12.2022 г., което се установява от документите, издадени от куриера, т. е. същата е в срок, доколкото е подадена в последния ден от преклузивния по чл. 149, ал. 2 АПК,

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В настоящия случай липсва произнасяне от компетентния административен орган по подадено заявление за достъп до обществена информация, поради което е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК.

Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ, сред които е Столична община, респ. район „К. село“. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е регламентирано, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ от предоставяне на исканата информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Оспореният мълчалив отказ за достъп до обществена информация е постановен в нарушение на материалноправните норми на ЗДОИ. След като задълженият субект е бил сезиран със заявлението по чл. 24 ЗДОИ, то същият е бил длъжен да постанови решение в срока по чл. 28, ал. 1 от закона. Разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ императивно определя изискуемото съдържание на решението за отказ, а именно задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация с акт, в който при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. Правилото на чл. 39 ЗДОИ регламентира, че решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият материален закон (предмета и целта на закона) и при изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация, задълженият субект е

длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. В този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият само на това основание подлежи на отмяна.

Изцяло неоснователни са възраженията, че търсената информация е налична на електронната база данни на Столична община и в информационната система на „ГИС София“ ЕООД. По – горе се отбеляза, че органът трябва да задължително да се произнесе с решение, с което да предостави информацията или да изложи мотиви за отказа, т. е. не се допуска постановяването на мълчалив отказ. Наред с това следва да се отбележи, че тези обстоятелства не са основание за отказ, тъй като органът е длъжен да посочи точно къде е публикувана информацията, като това се прилага само при осигурен публичен достъп. В тази връзка не следва да се отказва достъп до обществено информацията, ако същата общодостъпна.

Следва да се отбележи, че заявлението е подадено от физическо лице, поради което са неотнормирани възраженията за липсата на доказателства за представителната власт на органа на юридическо лице.

Горното налага постановяване на решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ на задължения по закон субект да се произнесе по заявлението, подадено от жалбоподателя, а административната преписка да бъде върната на административния орган за постановяване на изричен акт по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая оспорващият е направил разноси по делото в размер на 10 лева за внесена държавна такса.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „К. село“ – Столична община по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с рег. № УРИ – 1668501695953/15.11.2022 г., подадено от Д. Г. Й..

ВРЪЩА административната преписка на кмета на район „К. село“ – Столична община за произнасяне с решение по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Г. Й. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноси за държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: